

STANOVISKO
Konzultačného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky
pre aplikáciu správneho poriadku
z 11. marca 2004
č. 5

Zásada materiálnej (objektívnej) pravdy je upravená v ustanovení § 3 ods. 3 a 4 správneho poriadku a ďalej konkretizovaná v ďalších ustanoveniach (napr. § 32 a 46). Táto zásada vyjadruje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav prejednávanej veci. Na tento účel si musí správny orgán obstarat' dôkazy o všetkých rozhodujúcich skutočnostiach bez ohľadu na to, v prospech koho svedčia.

Dôvodom na zrušenie správnych rozhodnutí zo strany správnych súdov je, že konštatujú nedostatočne zistený skutkový stav veci. Správnym orgánom vyčítajú, že nedodržali zásadu materiálnej pravdy. Aký je výklad zásady materiálnej pravdy v správnom konaní?

V ustanovení § 3 správneho poriadku sú zakotvené základné zásady správneho konania. Jednou zo základných zásad je zásada materiálnej pravdy. Z § 3 ods. 4 veta prvá správneho poriadku vyplýva, že rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

Správny poriadok v ustanoveniach § 46 a 47 vymedzuje obsahové a formálne náležitosti rozhodnutia. Dôležitou súčasťou rozhodnutia je odôvodnenie rozhodnutia, ktoré musí naväzovať na výrokovú časť rozhodnutia. Správny poriadok zakotvuje povinnosť uviesť v odôvodnení rozhodnutia všetky podstatné skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia. To znamená, že správny orgán musí v odôvodnení opísať predmet konania, poukázať na skutkové zistenia, uviesť dôkazy, z ktorých vychádzal pri vydaní rozhodnutia, ako sa vypořádaval s návrhmi na vykonanie dôkazov zo strany účastníkov konania, prípadne s ich námietkami k vykonaným dôkazom. Ak správny orgán nerešpektoval návrh účastníka konania, musí v odôvodnení opísať, z akého dôvodu nepovažoval za potrebné navrhovaný dôkaz vykonať a aké úvahy ho k tomu viedli. Na základe vyhodnotenia dôkazov správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti považuje za nepochybne zistené a aký je právny význam týchto skutočností. V odôvodnení rozhodnutia uvedie aj záver o tom, z akého dôvodu aplikoval na predmet konania predpisy citované vo výroku rozhodnutia.

Prvostupňové správne konanie, ako aj odvolacie konanie, tvorí jeden celok. Aj odvolací orgán musí dodržiavať základné zásady správneho konania, ako aj dbať na to, aby rozhodnutie obsahovalo obsahové a formálne náležitosti ustanovené správnym poriadkom v § 46 a 47.